

שפת אמת למועדים

ט"ו בשבט - חשיבות הצומח

הרב אפרים ולץ

שפת אמת שבועות תרנ"ו

איתא בעצרת על פירות האילן. כי הנה נקרא יום הביכורים שהוא גמר הפרי שתכלית העולם נברא בשביל התורה וישראל שנקראו ראשית. והוא שורש התחדשות שנמצא בעולם דאין כל חדש תחת השמש רק התחדשות הבא מלמעלה מהשמש בכח התורה.

אורות הקודש ד' י"ז - יסוד הענוה החדוש והאחדות הכללית

מדת הענוה קשורה ביסוד החדוש. אבל באופן היותר מבוסס שבו, כלומר מצד שרש-המציאות של כוח-החדוש בערכו האמיתי. זהו כלל מושקף בהשקפה הפנימית של הנשמה, שהחדוש האמיתי הוא נלקח מתמצית כל המהות של היש הקדום לו שמכחו הוא בא. הפרי יוצא מכל האופי של העץ, מעומק גזעו ושרשו, מיסוד שאיבת לשדו עד ראש צמרתו והתפשטות ענפיו ועליו. כל הבעה מחודשת באמת אינה יוצאת מהסעיף האחד הקרוב, אותה החוליה שההגיון תופסה, אלא מכל המהותיות המשכלת והחיה, הפועלת וההוגה, של המחדש, ערוכה בכלל ושמורה, וכל חדוש, שהוא מזדלף רק מאיזה חלק, ומשאייר חלקים בלא תנועה רוחנית, איננו חדוש באמת, כי אם סדור מכני במערכת ההשכלה.

שפת אמת שבועות תרנ"ו - המשך

והנה העליונים נקראו עומדים כי כלם כאשר נבראו כך הם בלי השתנות. אבל התחתונים מתחדשים בכל עת והאילן שהוא אילנא דחיי עץ החיים שמחיה הכל וכמו שהאילן מוציא פירות חדשים בכל שנה כך עץ החיים מחדש נפשות בני ישראל. ולכן בעצרת על פירות האילן. ולכן ניתן התורה לתחתונים בעבור התחדשות שנמצא בהם. ולכן שתי הלחם חמץ שחמץ בחי' השתנות כי מצה פשוט.

והתחתונים בעבור היצה"ר שנמצא בהם ויש בהם שנים מצד הרכבות היסודות לכן שייך להם בחי' התחדשות ונק' פירות כנ"ל.

שפת אמת חנוכה תר"נ

ותורה שבע"פ הוא מה שנטעו חכמים אור התורה בלבות בני"מ כמ"ש כדרבונות שמכוונים הפרה לתלמי' ע"ש. וע"ז מברכין חיי עולם נטע בתוכנו היא תורה שבע"פ שהיא נטועה. וגם נטיעה היא פרה ורבה ועושה תולדות. והוא מה שמקבלין בני"מ דברי תורה בלבם ונפשם. עושין בזה תולדות. ונטיעה השרשים לעולם מתפשטין יותר ויותר וכן הוא כח תורה שבע"פ.

שפת אמת בחוקותי תרמ"ד

בפסוק ועץ השדה יתן פריו. דרשו חז"ל אילני סרק עתידין לעשות פירות. נראה כי הכל תלוי בעבודת האדם כי האדם נק' עולם קטן ויש בו מכל פרטי הבריאה. וכפי התעוררות האדם בכל קומה שלימה שלו לעבודת השי"ת. כך מעורר כל הברואים. וכמו שיש בעולם אילנות מפירות ויש אילני סרק. כן נמצא כזה באדם אברים שהחיות מתרבה בהם. ויש שהחיות מועט בהם. וכשהאדם מתקן הכל וזה כענין החוקים שאין האדם מרגיש הטעם. אעפ"כ נמשך אחר גזירת המלך. ובזה מתקן אותן המקומות שאין החיות מתגלה בהם. וזהו אילני סרק שעתידין לעשות פירות.

שפת אמת בחוקותי תרנ"א

והענין הוא כי ע"י התורה צריכין לתקן החטא להוציא אדמה מארורה שנעשה ע"י החטא. שבאמת הכל תלוי באדם שהוא עולם קטן. וע"י שנתערב בו פסולת ממילא גם בעולם קוץ ודרדר תצמית. ועיקר התיקון בחוקותי תלכו שהוא היפוך חטא הראשון מעץ הדעת והייתם כאלקים יודעי. אבל העיקר הוא לעשות רצונו ית' ולא השכלת הדעת בלבד. ולכן אבותינו הקדימו נעשה לנשמע לברר שהעיקר העשי'. ולא מה שהדעת מסכים כי זה הדרך מסוכן שיש בו תערובת טו"ר.

שפת אמת בחוקותי תרמ"א

וזה עיקר הברכה ונתתי גשמיכם בעתם כו' תיקון כל עניני עוה"ז להיות נמשכים אחר הקדושה כמ"ש רש"י אפי' אילני סרק עתידין לעשות פירות. והוא עיקר השלימות כמו שיהי' לעתיד כמ"ש ונתתי שלום בארץ פרש"י שלא תאמרו הרי מאכל ומשתה - אם אין שלום אין כלום!

לכן צריכין לשמור עצמו מתענוגי עוה"ז. רק בש"ק שנק' שלום ויש בו עלי' ודביקות להשורש מצוה להתענג.